ANUL IX No. 1014 — 6 PAGINI 6 LEI — Marți 5 Ianuarie 1932

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . LEI 1000
Pe șase luni 500
Telefon redacție: 325/35 și 346/0.
Telefon provincie: 77/65.

Apare în fiecare MARȚI, și SÂMBĂTĂ
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY, 2. — BUCUREȘTI I.
Directorii: EMIL EMILIAN și E. MUNTEANU. Secretar de redacție: N. PAPAGHEORGHE.

PUBLICITATEA
DUPA TARIF
Telefon administrație: 325/35 și 346/0.
Telefon provincie: 77/65.

PARTICIPAREA OLYMPICA

Vorbe, propuneri și soluții

In noianul de corespondență pe care îl deschidem în fiecare zi, am găsit o interesantă scrisoare din provincie, în care un cetitor al nostru pune pe tapet o problemă de mare actualitate: participarea noastră la Olympiadă. Este fără îndoială singura chestie sportivă mai interesantă în acalmia unui sezon de iarnă adormit și cetitorul nostru o discută pe toate fețele respective, argumentând cu un mae lux de amănunte, necesitatea—viitoare bineînțeles -- a unei cât mai mari și mai complete participări la jocurile olympice dela Berlin. Am fi trecut, ca pe multe altele, în dosarul «dorințelor legitime» și această epistolă, dacă dacă n'ar fi conținut, în partea finală, câteva propuneri demne să găsească lumina tiparului. Cetitorul nostru închee astfel:

«Este fără îndoială foarte ușor să propui reforme și să-ți exprimi dorinți mai mult sau mai puțin patriotice; orgoliul național sălășluește în aceeași măsură în sufletul nostru și tot românul e gata, la orice oră din zi și din noapte, să vină și să aducă plocon acolo unde e de trebuință, propunerile cele mai variate, mai ingenioase dar, din păcate... mai puțin realizabile. In ceeace mă privește, cu riscul să cad în banal, repet o doleanță exprimată și cu alte prilejuri, dar pe care o găsesc îndreptățită, pentru simplul motiv că ar fi dat roade dacă neprevederea care stă la baza întregii noastre activități sportive, n'ar fi avut nevoe de un câmp de experiență în plus. Este vorba de realizarea fondului olympic prin acel timbru care a făcut obiect de entuziasm general după vestita noastră participare la Amsterdam, când mai puțin nefericiți ca azi întrezăriam un viitor mai strălucit. Taxa aceasta să nu găsească capitole bugetare în deficit pe care să trebue să le acopere și să privească toate sporturile fără excepție, indiferent dacă vor figura sau nu pe tabloul jocurilor de la Berlin. Sumele realizate să fie vărsate obligatoriu comitetului Olympic român, care să le fructifice și să le augmenteze prin subvenții și organizări propri, pentru ca să nu ne trezim la spartul târgului fără o lețcae și în situația rușinoasă a concurenților obligați să meargă ei înșiși cu pantahuza».

Iată așa dar o propunere demnă de discutat, deși privește lucruri ce se vor desfășura într'un viitor nu tocmai apropiat. Cum discuția face parte integrantă dintre «laborioasele» noastre pregătiri pentru olympiadă, nu strică să i se acorde și de data aceasta cuvenitul răgaz, cu atât mai mult cu cât se pune pe tapet pentru prima oară poate, activitatea reală a comitetului olympic român. Corespondentul nostru este de părere ca fondurile realizate de federații să fie administrate de acest comitet, care să-l pună la dispoziția celor indicați să participe la olympiada viitoare. Nici nu se putea o soluție mai nimerită, dacă ținem seama de faptul că, sumele strânse în decursul anilor de către organizărlie footballistice din țară ar fi fost astăzi suficiente pentru ca România sportivă să fie reprezentată prin propriile puteri și la Lake Placid și la Los Angeles: modest dar demn. Numai că soluția devine inoperantă prin însăși structura organului sortit să o realizeze. Comitetul olympic român este alcătuit din persoane foarte bine intenționate, foarte onorabile, dar departe de a avea timpul necesar și posibilitatea materială de a se ocupa cu socoteli contabilicești. Strângerea fondurilor, fie ele chiar aduse plocon de către visteriile federațiilor respective, presupune întrunirea cel puțin odată pe lună a acestui comitet, căruia i-ar incumba datoria să activeze neîntrerupt, să țină evidențe, să întocmească referate și rapoarte și într'un cuvânt să iasă din cadrul de înaltă spiritualitate de azi. Lucrul acesta nu poate găsi realizarea practică, dar nu este mai puțin adevărat că soluția indicată de corespondentul nostru este mult prea interesantă ca să fie abandonată numai pentru atâta lucru. De aceea, o completăm la rându-ne cu o alta, care are darul să o fa-

R.

(Continuarea în pagina II-a)

SAPTAMANA

Iată sportul românesc cu un an mai bătrân... Dacă pentru viețățile pripășite pe pământ, un calendar nou n'are o semnificație atât de sprintenă încât să poată sări peste caltaboșii tradiționali, sportul nostru, fraged ca un purceluș de lapte, are însă cu ce să se mândrească. O mândrie, dacă vreți, morală, pentrucă în materie de sport, cadouri costisitoare nu s'au dat și nici nu se vor da la noi în țară. Subvențiile nu există, iar cadourile unei deplasări la Lake Placid se cerșesc cu pălăria în mână. Mândria îmbătrânirii cu un an, în pofida coabelor de tot soiul cari l-au vrut săvârșit din viață mic și pipernicit, întrece toate harurile pământești. Câtă inimă rea trebue să fi făcut cuvioaselor fețe bisericești, cari atribue păcătoșenia lumii, nevinovatului nostru sport, anul în plus pe care l-a trecut în răbojul nefericitei sale existențe. Nu e vorbă, am contribuit și noi, pe cât am putut, la înăcrirea veseliei tradiționale, punându-le sub ochi o pagină compactă de proslăvire a sportului, scrisă de tot ce este mai reprezentativ în intelectualitatea românească. Dela Mihail Sadoveanu, la Constantin Nottara, numai cuvinte de laudă pentru sportul binefăcător. A fost răspunsul cel mai nimerit ce se putea da aberațiilor savant stilizate în cursul unui an, de poeți și arhimandriți necunoscători ai realității.

Și acum să ne întoarcem la necazurile noastre cotidiene, amare cu și fără concursul coabelor bisericești...

Lake Placid, devenită peste noapte Mecca năzuințelor sportului românesc, a pornit o luptă crâncenă între competitorii titlului de reprezentanți oficiali ai bobsleighului național. Unii, cu banii strânși din proprie căciulă, iar alții, cu veleități recent agonisite la Sinaia, se ceartă de zor pe tema competenței, în hazul bătrânului și sfătosului nostru comitet olympic... Forțele se irosesc în van, așa că eșecul nostru dela Lake Placid își are justificarea anticipată...

Așa am fost întotdeauna, deștepți nevoe mare. Noroc că hockey-ul își vede de treabă, și se duce la concursurile internaționale fără să întrebe de sănătate pe domnii din C. O. R. Altfel, cine știe dacă ar mai fi aflat vreodată de Krynica sau de așa ceva...

L. ROȘIANU

— NUMARUL VIITOR al «GAZETEI SPORTURILOR» va apare Vineri 8 Ianuarie, la orele obicinuite.

HOCKEY PE GHIAȚA

Echipa României în Polonia

Brandemburg—România 0-0; 2-0; 0-0

In fiecare an, federaia poloneză de sporturi de iarnă organizează mari competițiuni sportive în diferitele centre ale Poloniei. Dacă, din noianul de orașe și orășele în care se dispută tot felul de campionate, Zakopane este dedicat aproape exclusiv ski-ului, în aceiași măsură servește fără îndoială hockey-ului pe ghiață orașul Krynica devenit celebru cu prilejul competițiunii mondiale de anul trecut.

Participarea unei echipe românești la acest campionat, a însemnat fără îndoială intrarea noastră oficială în lumea internațională a sporturile de ghiață, de care am stat departe mai mult decât ne-ar fi îngăduit tradiționala noastră dezinteresare de tot ce e inovație și progres.

Anul acesta, am pășit pentru a doua oară într'o competiție internațională de hockey pe ghiață, ca urmare a unei agreabile invitații din partea federației poloneze de specialitate. Concursul, fără să fie de amploarea celui de anul trecut se anunță destul de interesant și pentru organizatori și mai ales pentru... echipa noastră, mai bine pusă la punct și oarecum aclimatizată cu întâlnirile mai grele.

Concursul nu s'a putut ține însă la Krynica, din diferite motive, așa că i s'a dat ca loc de desfășurare patinoarul central din Katovitz.

In prima zi la 1 Ianuarie, s'au disputat două matchuri. In primul, România s'a întâlnit cu reprezentativa orașului Brandemburg, care reprezintă Germania în acest concurs, iar în al doilea o combinată a Poloniei și Austriei a fost opusă Ottawei, reprezentanta Canadei.

România a fost învinsă cu 2—0, după ce în prima și a treia repriză a făcut joc egal. Brandemburgul a pus în linie o echipă foarte omogenă, care a derutat adesea apărarea românească. Date fiind însă calitățile excepționale ale învingătorilor, performanța României apare într'o lumină foarte favorabilă.

In cea de a doua partidă, Canada a învins fără dificultate cu 5—0, vădind o technică extraordinară.

RETROSPECTIVE

Zece ani de activitate internațională

Footballul românesc dela 1922 la 1931

Cu matchul dela Atena terminându-se campania internațională a anului 1931, s'a încheiat și prima decadă de activitate a echipei naționale.

Augurii, în deobște necruțători cu debutanții, au voit ca primii noștri pași pe dificilul tărâm internațional să fie încurajați de zâmbetul îmbietor al Victoriei.

Apoi, în clipa când se sfârșea cel de al zecilea an de străduință — răsplătită când cu un dram de mulțumire, când cu potop de amărăciuni — echipa României confirma pe meleaguri străine, coincident, victoria dintre începutul veacului său internațional

Epoca hotărânicită, între victoria dela Belgrad, din 1922 și cea dela Atena, din 1931, asemeni unui ogor pe care — intensiv — proprietarul a făcut cele mai diverse încercări de ameliorare, prezintă un interes incontestabil.

Este faza de elaborare a echipei noastre naționale.

Este epoca în care s'a început marea operație de contopire, într'o aceiaș echipă, a calităților de viteză și de vioiciune a jocului din vechiul regat, cu cele de îndemânare, calm și preciziune, ale jocului ardelean, operație îndelungată, care, abia către finele decadei a reușit să se apropie de formula necesară unei crsitalizări a atributelor menționate.

Este epoca în care s'a căutat cu îndărătnicie dobândirea unui stil propriu și adequat însușirilor de bază ale jocului nostru.

Este epoca în care s'au făcut toate sforțările spre a se realiza acel spirit de corp, acel sentiment de tot unitar al echipei naționale, menit să-i asigure maximumul de randament al calităților sale fizice și technice.

In fine este epoca în care footballul nostru însuși încerca să-și găsească o unitate de conducere și un spirit de solidaritate, pe care abia crearea unei federații autonome de football le-a realizat pe deplin.

Ca orice epocă de tranziție și de experiențe, prima decadă de

(Continuarea în pagina 3-a)

SPORTURI DE IARNA

Explicația câtorva rezultate dela recentele concursuri dela Sinaia

Din dorința de a fi cât mai obiectiv, m'am hotărât a analiza numai rezultatele technice ale concursurilor, explicând rigiditatea lor și lăsând ca impresiile subiective să fie spuse în scurte interviewuri de însăși organizatorii sau concurenții reuniunii de la Sinaia. M'am limitat numai la concursurile de bobsleigh, cari interesează mai mult.

Factorii cari au determinat, cu preciziune matematică, timpul de coborâre al fiecărui concurent au fost: bobul, conducătorul, bobajul și deasupra lor norocul întruchipat numai în starea timpului.

Să analizăm posibilitățile celor trei concurenți principali: căpitan Anghelescu, maior Mihail, inginer Frim.

D. căpitan Anghelescu a eliminat nestatornicia norocului, întrebuințând trei boburi, cari s'au potrivit pe rând, în fiecare zi, stărei pârtiei. D. maior Mihail a avut un bob mijlociu, mai bun pentru zăpadă. Politechnica a avut exclusiv boburi de ghiață. Aceste cauze au constituit principalele handicapuri.

Să vedem rezultatele:

Prima zi, *Cupa Cazinoului Sinaia*: I. maior Mihail 2 min. 43 sec. 2/5; II. căpitan Anghelescu 2 min. 50 sec. 4/5; III. Frim 2 min. 55 sec 4/5. Pârtia moale separă dela început concurenții, pentru ca în cupele următoare eforturile boburilor să stabilească definitiv timpurile posibile ale celor trei concurenți, pe zăpadă moale.

Cupa Arsenie: I. căpitan Anghelescu 2 min. 32 4/5; II. maior Michail 2 min. 36; III. Frim 2 min. 44 1/5.

Cupa „Dimineața“: I. căpitan

ION ȘALARU

(Continuarea în pagina IV-a).

REALITAȚI ȘI FICȚIUNI

Sport din convingere...

Scena s'a petrecut acum câteva seri.

Și ar putea folosi drept exemplu dublu: de mentalitatea actoricească (ceiace, cu toată rubrica noastră informativă din pagina a patra, intitulată: «Artă, teatru, literatură», ne interesează mai puțin) și de profuziune a spiritului sportiv, pe care, din necesități de vază, îl reclamă toată lumea.

In foaierul unui teatru. Personagii: un gazetar (nu prea cunoscut) al unei gazete foarte cunoscute, administratorul teatrului, un deputat, secretarul deputatului și (firește), o actriță.

O actriță surprinsă regulat în acelaș colț de tribună, la matchurile Juventus-ului, animată de emoții pe cari și le exteriorizează obișnuit în îndemnuri destul de sonore (Hai Dobo! Hai Vogl!) și înscrisă de mult în controalele sportive ale celor anatemizați de potcapuri asportagioaice.

Gazetarul, din când în când, semnatar al unei rubrici literare, transpira căznindu-se să-și aducă aminte numele unui personagiu din Jocaste, a lui Anatole France. Făcea jocuri de cuvinte, dădea indicații asupra subiectului, și fără să nimerească Groult, alterna între Ground și Broult.

Deputatul, mai puțin în curent cu beletristica străină, și mai patriot, cum încerca să-l explice secretarul (toți deputații sunt patrioți și explicați de secretari) aștepta să vină vorba despre un autor român.

Administratorul se mira dece atâta caznă pentru niște nume în nici-o legătură directă cu teatrul, iar actrița, pentru a fi și ea în pas cu preocupările acestea spirituale, râdea amuzată de faptul că nu-și amintea (deși fusese o elevă eminentă la istorie) cât timp a ținut răsboiul de șapte ani.

Și pentru a schimba o discuție care-i consuma o cantitate apreciabilă de râs, își repezea ochii înspre ușe, așteptând pe cineva care să o distragă.

— Cum dracu îl cheamă frate? încerca gazetarul, să-și fixeze [illegible] care începuse să-l obsedeze. Ground.... Groud...

Și bolborosea niște nume din cari, actrița reținea un «G» inițial, care nu-i spunea nimic.

Combina mintal toate numele străine cu «G», voind să descopere ea numele care ar fi putut să-i stabilească, un ascendent — ca să zic așa — literar, destul de ridicat și în momentul în care era pe punctul să emită: GHANDI nefiind sigură că așa e, se interesa precaut:

— Cu ce literă începe?

— Cred că cu G!, răspunse gazetarul. Și ghicind o gafă pe care voia să o preîntâmpine, adăugă scurt:

— Dar nu e Gandhi!

Intrarea unui artist, de o sportivitate verificată tot în tribuna komcomitetului, (mai puțin emotiv însă și mai ales mai puțin sonor), curmă diferendul.

— Ce faci Gicule? îl întâmpină actrița, salvată dintr'o discuție pe care o abandonă subit, în beneficiul unui subiect mai curent:

— Ce mai nou în sport?

Macazul, a înlesnit un reviriment general. Gazetarul a renunțat la «Groul», deputatul adus pe un teren mai puțin literar a respirat cu o superioritate guvernamentală, administratorul și-a refăcut vigoarea într'un căscat atletic și secretarul, cam pirpiriu pentru o vârstă nu prea aglomerată, s'a înălțat în vârfurile pantofilor, ca să pară mai înalt.

—Apropos de sport! răspunse noul venit. Nu te-am văzut în pagina de anul nou a «Gazetei Sporturilor». Nu ți s'a solicitat colaborarea?

— Ba da! îngână fără convingere actrița. Dar...

Și punctă o pauză care să-i sugereze un motiv serios. Își concentră seriozitatea necesară unei atmosfere favorabile, lărgi un zâmbet drept de superioritate deplină și scandă:

— Cum să fac declarații sportive, dragă? Ca să-mi pună o fotografie în care să nu mi se vadă bine decolteul?

Impresia pe care a făcut-o pe loc, răspunsul acesta, nu are nici-o importanță. Există, în general, pentru actrițe, o doză de îngăduință care le scuză orice.

Pentru ideia de sport însă, pen-

G. F.

Continuarea în pagina IV-a).

Actualități

Echipa României de bobsleigh pleacă Duminecă în America

Duminecă 10 Ianuarie, echipa noastră olympică, care va reprezenta România la bobsleigh, își ia drumul spre Statele Unite ale Americei.

In situația economică și financiară care bântuie actualmente peste tot, această reușită constitue un tur de forță remarcabilă Și a fost nevoe de o voință nestrămutată, de o luptă fără preget, pentru ca cei ce-și [illegible] să și-l vadă realizat.

Dintre puținii cari, cu toate momentele critice prin cari trecem nu și-au precupețit sprijinul, Acela care, cu adevărat a făcut posibilă participarea României la Olympiadă, a fost M. S. Regele.

Echipa, care este formată numai din ofițeri de aviație, toți piloți și observatori, este alcătuită astfel: maior H. Roman, căp. D. Hubert, căp. Al. Ionescu, locot. U. Petrescu și locot. Al. Papana.

O statistică interesantă

«L'Auto» a făcut o interesantă statistică, printre campionii francezi la toate sporturile, clasându-i în două categorii: celibatari și căsătoriți și a ajuns la rezultatul că 44 la sută din ei au soții și unii chiar odrasle cari le calcă pe urme.

Căsătoria nu este după cum se vede un impediment în calea progresului fizic al individului. Statistica în chestiune, este pe cât de instructivă, pe atât de interesantă, mai ales pentru acei cari tună și fulgeră contra căsătoriilor contractate de sportivi...

Ladoumègue pus sub interdicție sportivă

Campionul mondial Jules Ladoumègue are după cum se știe foarte mult de furcă cu autoritățile sportive ale Franței, în ceeace privește latura «amatoare» a carierii sale de atlet. Zilele trecute, podigiosul pedestrian și-a anunțat participarea în cros-s-ul dela Bezièrs și organizatorii montaseră chiar reclama respectivă, când federația de atletism a Franței, a anunțat că Ladoumègue fiind pus sub anchetă, nu poate participa la niciun soi de manifestație sportivă.

Noui matchuri internaționale de hockey

In zilele de 11 și 12 Ianuarie, se vor disputa pe patinoarul artificial din București, două interesante matchuri de hockey pe ghiață, între echipele universitătii din Praga, T. C. R. și Telefon Club din București.

Aceste matchuri, date fiind calitățile exceptionale ale studenților cehoslovaci, se anunță extrem de interesante.